



ΝΟΜΟΘΕΣΙ@

Νόμος υπ'Αριθμ. 2399

Υλοποίηση της εισοδηματικής πολιτικής έτους 1996 για μισθούς και συντάξεις και άλλες διατάξεις.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Οι συντάξεις και τα βοηθήματα που καταβάλλονται απο το Δημόσιο αυξάνονται ως εξής:
 - α. Για ποσό σύνταξης ή βοηθήματος μέχρι του ποσού των εκατό χιλιάδων (100.000) δρχ., κατά ποσοστό τρία και μισό τοις εκατό (3,5%) από την 1η Ιανουαρίου 1996 και κατά ποσοστό τρία και μισό τοις εκατό (3,5%) ακόμη από την 1η Ιουλίου 1996.
 - β. Για τμήμα σύνταξης ή βοηθήματος από εκατό χιλιάδες μία (100.001) δρχ. μέχρι εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δρχ., κατά ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) από την 1η Ιανουαρίου 1996 και κατά ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) ακόμη από την 1η Ιουλίου 1996.
 - γ. Για τμήμα σύνταξης ή βοηθήματος από εκατόν τριάντα χιλιάδες μία (130.001) δρχ. μέχρι διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (270.000) δρχ., κατά ποσοστό δύο και μισό τοις εκατό (2,5%) από την 1η Ιανουαρίου 1996 και κατά ποσοστό δύο και μισό τοις εκατό (2,5%) ακόμη από την 1η Ιουλίου 1996.
 - δ. Για τμήμα σύνταξης άνω των διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων (270.000) δρχ. δεν χορηγείται αύξηση. Οι ανωτέρω αυξήσεις θα υπολογισθούν στα ποσά των συντάξεων και βοηθημάτων όπως αυτά θα διαμορφωθούν την 1η Ιανουαρίου 1996 μετά τη χορήγηση του διορθωτικού ποσού που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2320/1995 (ΦΕΚ 133 Α) και την 30ή Ιουνίου 1996, μετά τη χορήγηση της αύξησης των προηγούμενων περιπτώσεων για το πρώτο εξάμηνο. Σε περίπτωση που ο δείκτης τιμών καταναλωτή αυξηθεί μέσα στο έτος 1996 κατά ποσοστό ανώτερο του πέντε τοις εκατό (5%), θα χορηγηθεί μέσα στο 1997 σε όλες τις συντάξεις και μέχρι του ποσού των διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων (270.000) δραχμών ως διορθωτική αύξηση η διαφορά μεταξύ του ποσοστού του πληθωρισμού, όπως αυτός θα διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου 1996 και του πέντε τοις εκατό (5%) με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η αύξηση αυτή θα υπολογισθεί στις συντάξεις και τα βοηθήματα, όπως θα διαμορφωθούν την 31η Δεκεμβρίου 1996. Ως συντάξεις ή βοηθήματα για τη χορήγηση των ανωτέρω αυξήσεων νοούνται τα ποσά, που λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση της Α.Τ.Α., καθώς και οι ποσοστιαίες αυξήσεις που χορηγήθηκαν μετά την κατάργηση της Α.Τ.Α., σε εφαρμογή των

νόμων περί εισοδηματικής πολιτικής.

2. Οι αυξήσεις της προηγούμενης παραγράφου χορηγούνται και σε εκείνους που κατέστησαν ή θα καταστούν συνταξιούχοι μετά την 1η Ιανουαρίου 1996. Η καταβολή τους αρχίζει από την ημερομηνία που αρχίζει και η σύνταξη. Διατάξεις, που ζιέπουν την καταβολή της Α.Τ.Α. στους συνταξιούχους, που συγχρόνως απασχολούνται ως μισθωτοί στο δημόσιο τομέα, εξακολουθούν να ισχύουν.
3. Εάν για οποιαδήποτε αιτία επέλθει μεταβολή στο ποσό της σύνταξης ή του βοηθήματος, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, μεταβάλλεται και το ποσό της αύξησης με βάση τη νέα σύνταξη ή το βοήθημα, από τη χρονολογία που επέρχεται η μεταβολή
4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις συντάξεις των υπαλλήλων που δεν συνταξιοδοτούνται μεν από το Δημόσιο, διέπονται όμως από το ίδιο νομοθετικό καθεστώς, βασιει ιδιαίτερων νομοθετημάτων, που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές, καθώς και για τις συντάξεις των σιδηροδρομικών, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ/τος 3395/1995 (ΦΕΚ 276 Α), όπως ισχύει.
5. Οι αυξήσεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού ισχύουν και για συντάξεις που καταβάλλουν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης του πρώτου εδαφίου του άρθρου 66 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α), καθώς και το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (Ν.Α.Τ.).

Άρθρο 2

1. Οι μηνιαίες τακτικές αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, των στρατιωτικών, του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, των με σχέση δημοσίου δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ., του ιερού κλήρου της Εκκλησίας της Ελλάδος, καθώς και των δικηγόρων που αμείβονται με πάγια αντιμισθία, όπως οι αποδοχές αυτές διαμορφώθηκαν την 1.1.1996 με τη χορήγηση του διορθωτικού ποσοστού αύξησης, αυξάνονται κατά ποσοστό δύο και μισό τοις εκατό (2,5%) από την ίδια χρονολογία (1.1.1996). Στις αυξημένες αυτές αποδοχές, όπως θα διαμορφωθούν την 30.6.1996, χορηγείται πρόσθετη αύξηση δύο και μισό τοις εκατό (2,5%) από 1.7.1996. Για το προσωπικό που υπηρετεί στις ανωτέρω υπηρεσίες (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α.) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, οι αυξήσεις αυτές χορηγούνται είτε με τις διατάξεις του παρόντος νόμου είτε μέσω Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α).
2. Στην περίπτωση που ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (Δ.Τ.Κ.) αυξηθεί μέσα στο τρέχον έτος κατά ποσοστό ανώτερο του πέντε τοις εκατό (5%), θα χορηγηθεί διορθωτικό ποσοστό αύξησης, με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, το οποίο θα καλύπτει τη διαφορά μεταξύ των ως άνω χορηγούμενων αυξήσεων και του τιμαρίθμου. Η αύξηση αυτή θα υπολογισθεί στις μηνιαίες τακτικές αποδοχές που θα διαμορφωθούν την 31.12.1996.
3. Ως τακτικές αποδοχές για τον υπολογισμό των παραπάνω αυξήσεων νοούνται οι αποδοχές εκείνες, που λαμβάνονταν υπόψη για τη χορήγηση της Α.Τ.Α., σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 25 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α) και την παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 1810/1988 (ΦΕΚ 223 Α), καθώς και οι ποσοστιαίες αυξήσεις που χορηγήθηκαν σε εφαρμογή των νόμων περί εισοδηματικής πολιτικής, μετά την κατάργηση της Α.Τ.Α.

Άρθρο 3

Αύξηση επιδομάτων ατόμων με ειδικές ανάγκες

1. Τα επιδόματα, που καταβάλλονται σε άτομα με ειδικές ανάγκες, αυξάνονται μέχρι ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) από την 1η Ιανουαρίου 1996. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που

δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το ποσοστό αύξησης, κατά κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 4

Παράταση

1. προθεσμίας Η προθεσμία της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α), όπως αυτή παρατάθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 3 του ν. 2320/1995 (ΦΕΚ 133 Α), προκειμένου περί επαναπροσληφθέντων μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1996.

Άρθρο 5

Στο άρθρο 125 του ν. 419/1976 περί οργανισμού του ΥΠ.ΕΞ. (ΦΕΚ 221 Α) προστίθεται παράγραφος με αριθμό 4, ως εξής:

1. α. Υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου με βαθμό πληρεξούσιου υπουργού Α ή Β τάξεως, έχοντες συμπληρώσει τριακονταετή (30) πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία και το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος της ηλικίας τους μπορούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, η οποία κρίνεται από τον Υπουργό Εξωτερικών με αιτιολογημένη απόφασή του με βάση το συμφέρον της Υπηρεσίας και την υπηρεσιακή εικόνα του αιτούντος, να εξέρχονται της Υπηρεσίας με το βαθμό τον οποίο κατέχουν λαμβάνοντας πλήρη σύνταξη, ως να είχαν συμπληρώσει τριακονταπενταετή (35) πραγματική και συντάξιμη δημόσια υπηρεσία
- β. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται στους διπλωματικούς υπαλλήλους, που πληρούν τους όρους του εδαφίου (α) της παρούσας παραγράφου και μέχρι του αριθμού των είκοσι (20) εφάπαξ και από της δημοσίευσής του νόμου αυτού μέχρι και την 31.12.1996..

Άρθρο 7

1. 1) Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης, που αναφέρονται στα εδάφια β, γ, ε, στ, ζ, θ και ι της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 2127/1993 (ΦΕΚ 48 Α), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν με το άρθρο 22 του ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α), καθορίζονται μέχρι και τη 17η Ιουνίου 1996 ως ακολούθως: ΕΙΔΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ Σ.Ο. ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΑΧΜΕΣ ΜΟΝΑΔΑ επιβολής β) Βενζίνη με μόλυβδο 27.10.00.34 και 27.10.00.36 123.000 χιλ/τρο Τ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο -με αριθμό οκτανίων μέχρι και 96, 5 27.10.00.27 και 27.10.00.29 107.000 χιλ/τρο -με αριθμό οκτανίων μεγαλύτερο των 96,5 27.10.00.29 και 27.10.00.32 117.000 χιλ/τρο ε) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης(DIESEL) κίνησης EX 27.10.00.69 75.5CC χιλ/τρο ΕΙΔΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ Σ.Ο. ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΔΡΑΧΜΕΣ ΜΟΝΑΔΑ επιβολής καύσης(DIESEL) θέρμανσης. EX 27.10.00.69 75.5CC χιλ/τρο από εκείνο των περιπτώσεων ε και στ EX 29.10.00.69 75.500 χιλ/τρο θ) Κηροζίνη (φωτιστικό πετρέλαιο) 27.10.00.51 και EX 27.10.00.55 75.500 χιλ/τρο ι) Κηροζίνη θέρμανσης EX 27.10.00.55 75.500 χιλ/τρο 2) Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει από 18.4.1996.

Άρθρο 8

1. Κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων και χωρίς την υποχρέωση προσκόμισης πιστοποιητικού φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας, οι πιστώτριες τράπεζες της εταιρίας με την επωνυμία ΒΑΜΒΑΚΟΥΡ-ΓΙΑ ΒΟΛΟΥ Α.Ε. δύνανται να προβούν σε χρηματοδοτήσεις προς την εταιρία αυτή με αποκλειστικό σκοπό τη μερική ή και ολική ικανοποίηση των δεδουλευμένων εργατικών απαιτήσεων κατ

αυτής. Οι απαιτήσεις αυτές των τραπεζών από τις ανωτέρω χορηγήσεις κατά κεφάλαιο, τόκους και εκτοκισμό αυτών, καθώς και συναφή έξοδα κατατάσσονται προνομιακά στη δεύτερη τάξη των προνομίων του άρθρου 975 του Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 9

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 11 του ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43 Α) αντικαθίσταται ως εξής:
2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 των ενοτήτων Α και Β του άρθρου 12 του ν. 2343/1995 παρέχεται προθεσμία ενός (1) μηνός, που αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος. Άρθρο .10.
3. Η ισχύς του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1.1.1996.

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 2227/1994 (ΦΕΚ 129 Α), με την οποία προσετέθη παράγραφος 3 στο τέλος του άρθρου 4 του ν. 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α), αντικαθίσταται ως εξής:
2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν. 2227/1994 αντικαθίσταται ως εξής:
3. Προκειμένου για έμμισθους ή άμισθους δημόσιους λειτουργούς και υπαλλήλους που δεν μισθοδοτούνται με μισθολογικό κλιμάκιο ή βασικό μισθό βαθμού κάποιας ιεραρχίας, το επίδομα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού υπολογίζεται επί του βασικού μισθού που αποτελεί τη βάση υπολογισμού της σύνταξής τους, ο οποίος, πάντως, δεν μπορεί να είναι ανώτερος του βασικού μισθού του Προέδρου του Αρείου Πάγου, όπως αυτός ισχύει κάθε φορά, με εξαίρεση τους λαμβάνοντες βουλευτική σύνταξη, καταβάλλεται δε για μεν τους έμμισθους από την υπηρεσία τους, για δε τους άμισθους από το φορέα συνταξιοδότησης τους. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται από το φορέα συνταξιοδότησης του λειτουργού και πριν την έναρξη καταβολής της κύριας σύνταξης, λόγω μη συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησής του, εφόσον δεν ασκεί δημόσιο έμμισθο λειτούργημα.

Άρθρο 14

1. Οι αρμοδιότητες του περιφερειακού διευθυντή περιέρχονται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας. Μέχρι τη δημοσίευση του οργανισμού της περιφέρειας ως ενιαίας οργανικής μονάδος οι αρμοδιότητες αυτές ασκούνται από τον ορισθέντα προϊστάμενο ως αναπληρωτή του περιφερειακού διευθυντή πριν από την κατάργηση της θέσης. Στις περιπτώσεις που δεν είχε ορισθεί αναπληρωτής του περιφερειακού διευθυντή ή όταν ο ορισθείς απουσιάζει ή κωλύεται ή εκλείψει, οι αρμοδιότητες του περιφερειακού διευθυντή ασκούνται από προϊστάμενο υπηρεσίας της περιφερειακής διοίκησης του νομού ή της νομαρχίας που ορίζεται από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας.
2. Από τη δημοσίευση του παρόντος καταργούνται οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 5 του άρθρου 4 του ν. 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α) Συμπλήρωση διατάξεων για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις, όπως η παρ. 3 τροποποιήθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 2307/1995 (ΦΕΚ 113 Α).

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1996, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις. Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Άρθρο Άρθρο 6

Λιμενικά τέλη επιβατών - Σκοπός - Προϋποθέσεις και τρόπος επιβολής τους

1. Σε κάθε επιβάτη που επιβιβάζεται σε θαλάσσιο μεταφορικό μέσο και έχει προορισμό το εσωτερικό της χώρας ή το εξωτερικό, επιβάλλεται ειδικό τέλος για το δημόσιο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα επιβίβασης, ανταποδοτικό για τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση των λιμενικών έργων και εγκαταστάσεων, τη χρήση του λιμένα και άλλους συναφείς σκοπούς, σχετικούς με τη βελτίωση της εξυπηρέτησης του ταξιδιωτικού κοινού
2. Το τέλος συνίσταται σε ποσοστιαία προσαύξηση στην τιμή του εισιτηρίου ή σε πάγιο δραχμικό ποσό, ανάλογα με το λιμένα προορισμού του επιβάτη, το είδος του ταξιδιού κατά κατηγορία πλοίων κ.λπ. και καθορίζεται όπως πιο κάτω: Α. Για επιβάτες των κάθε φύσης Ε/Γ, Ε/Γ-Ο/Γ και Υδροπτερυγών πλοίων γραμμών εσωτερικού ποσοστό 5% στην τιμή των εισιτηρίων. Ε. Για επιβάτες Ε/Γ, Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία γραμμών εξωτερικού:
 - α. Πάγιο τέλος πέντε χιλιάδων (5.000) δραχ. για κάθε επιβάτη με προορισμό οποιοδήποτε λιμάνι χώρας του εξωτερικού, με εξαίρεση τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Κύπρου, της Αλβανίας, της Ρωσίας, της Ουκρανίας, της Μολδαβίας και της Γεωργίας στη Μαύρη Θάλασσα. Εάν η μονοήμερη κρουαζιέρα επεκτείνεται και σε λιμάνι του εξωτερικού καταβάλλεται στον τελευταίο λιμένα, ανάλογα με την περίπτωση, το πάγιο τέλος που προβλέπεται στις παραγράφους Βα, Ββ και Βγ της παρούσας.
 - β. Πάγιο τέλος εκατό (100) δραχμών για κάθε επιβάτη που συμμετέχει σε πολυήμερη κρουαζιέρα για κάθε λιμάνι που προσεγγίζει το πλοίο, ανεξάρτητα εάν η κρουαζιέρα περιορίζεται μόνο μεταξύ ελληνικών λιμένων ή επεκτείνεται και σε λιμένες του εξωτερικού
 - γ. Πάγιο τέλος πεντακοσίων (500) δραχμών για κάθε επιβάτη που συμμετέχει σε πολυήμερη κρουαζιέρα, η οποία έχει αφετηρία ελληνικό λιμάνι και επεκτείνεται στη συνέχεια, χωρίς προσέγγιση σε άλλο ελληνικό λιμάνι, σε λιμένες του εξωτερικού. Πολυήμερη κρουαζιέρα για την εφαρμογή των περιπτώσεων β και γ της παρούσας παραγράφου νοείται η περιήγηση με Ξ/Γ-Τ/Ρ πλοίο που διαρκεί τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (2-) ώρες και περιλαμβάνει μία τουλάχιστο διανυκτέρευση του περιηγητή στο πλοίο. Δ. Για επιβάτες που διέρχονται TRANZIT καταβάλλεται πάγιο τέλος εξήντα (60) δραχμών για κάθε επιβάτη σε κάθε ελληνικό λιμάνι προσέγγισης του πλοίου. TRANZIT νοείται ο επιβάτης επαγγελματικού επιβατηγού πλοίου που έχει αφετήριο λιμένα εξωτερικού, ο οποίος αποβιβάζεται σε ένα ή περισσότερα ελληνικά λιμάνια, που προσεγγίζει το πλοίο, για περιήγηση της πόλεως και αναχωρεί με το ίδιο πλοίο μετά από ολιγόωρη παραμονή που συνολικά δεν δύναται να υπερβεί το 24ωρο. Ε. Απαλλάσσονται της καταβολής του τέλους: α) τα νήπια μέχρις ενός έτους, β) οι επιβάτες που συμμετέχουν σε περιηγητικά ταξίδια εσωτερικού που πραγματοποιούνται υπό την Εστία Ναυτικών, την Εργατική Εστία και από φιλανθρωπικές οργανώσεις για φιλανθρωπικούς σκοπούς και γ) οι επιβάτες που απαλλάσσονται της καταβολής ναύλου όταν ταξιδεύουν με ακτοπλοϊκά πλοία.
 - δ. Πάγιο τέλος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών για κάθε επιβάτη με τελικό προορισμό τους υπερπόντιους λιμένες (Αμερικής-Αυστραλίας κ.λπ.).
 - ε. Ποσοστό 30% από τα έσοδα του πάγιου τέλους, που προβλέπεται στα προηγούμενα εδάφια της παραγράφου αυτής, αποδίδεται από τα οικεία λιμενικά ταμεία στο Ν.Α.Τ. σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις για το Ν.Α.Τ. ισχύουσες σχετικές διατάξεις. Γ. Για επιβάτες που συμμετέχουν σε περιηγητικά ταξίδια (κρουαζιέρες) επιβατηγών-τουριστικών πλοίων (κρουαζιερόπλοιων) με ελληνική ή ξένη σημαία.
3. Τα τέλη της παραγράφου 2Β, 2Γ και 2Δ του παρόντος αυξάνονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών

Εμπορικής Ναυτιλίας και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

4. Το τέλος αναγράφεται στο εισιτήριο και εισπράττεται με ευθύνη αυτών που εκδίδουν αυτά δηλαδή τα ναυτικά πρακτορεία, τα τουριστικά γραφεία και συναφείς επιχειρήσεις. Το εισπραττόμενο για κάθε ημερολογιακό μήνα ποσό πρέπει να κατατίθεται από τους υπεύθυνους για την είσπραξη μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου μήνα στον ειδικό λογαριασμό για το δικαιούχο δημόσιο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα και με μόνο κωδικό Εκτέλεση έργων εξυπηρέτησης του επιβατικού κοινού, που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος, μαζί με κατάσταση εμφάνισης τον αριθμό των εκδοθέντων κατά θέσεις εισιτηρίων και το καταβλητέο χρηματικό ποσό. Η διάθεση των ποσών αυτών γίνεται αποκλειστικά για έργα επιβατικής εξυπηρέτησης.
5. Οι υπεύθυνες για την είσπραξη επιχειρήσεις έχουν αλληλέγγυο και σε ολόκληρο ευθύνη με τους υπόχρεους επιβάτες για την καταβολή του τέλους. Οι δημόσιοι φορείς διοίκησης και εκμετάλλευσης των λιμένων, για τους οποίους επιβάλλεται το τέλος αυτό, δύνανται, για τη διαπίστωση της κανονικής Βεβαίωσης είσπραξης και απόδοσης του τέλους, να προβαίνουν στον έλεγχο των δικαιολογητικών που βρίσκονται εις χείρας των υπεύθυνων για την είσπραξη του ή τρίτων. Οι υπηρεσίες του Κράτους οφείλουν να παρέχουν κάθε αναγκαίο που έχουν στη διάθεσή τους στοιχείο για έλεγχο με αίτηση του ενδιαφερόμενου δημόσιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα.
6. Η βεβαίωση οφειλόμενων ποσών του λιμενικού τέλους γίνεται με πράξη του συλλογικού οργάνου του δημόσιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα. Η είσπραξη των βεβαιουμένων ποσών γίνεται από αυτό κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α).
7. Για τη μη είσπραξη ή την καθυστέρηση απόδοσης του τέλους από την υπεύθυνη επιχείρηση μπορεί με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας μετά από πρόταση του δημόσιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του οικείου λιμένα ή της οικείας λιμενικής αρχής να:
 - α. επιβάλλεται πρόστιμο ανερχόμενο στο 20πλάσιο της αξίας του μη εισπραχθέντος ή καθυστερημένα αποδοθέντος τέλους,
 - β. αφαιρείται προσωρινά και για χρονικό διάστημα από τριάντα (30) ημέρες μέχρι τρεις (3) μήνες, ή ανακαλείται οριστικά, η άδεια σκοπιμότητας πραγματοποίησης δρομολογίων ή η εκτέλεση τουριστικών πλόων στα θαλάσσια μεταφορικά μέσα της συγκεκριμένης επιχείρησης,
 - γ. αφαιρείται προσωρινά και για χρονικό διάστημα από τριάντα (30) ημέρες μέχρι τρεις (3) μήνες ή ανακαλείται οριστικά η άδεια λειτουργίας του ναυτικού πρακτορείου. Εάν το πρακτορείο ή η επιχείρηση που εκδίδει τα εισιτήρια ή εισπράττει τα οφειλόμενα στο λιμενικό ταμείο τέλη λειτουργεί σαν τουριστικό πρακτορείο του ν. 393/1975 (ΦΕΚ 199 Α), η ανάκληση της άδειας λειτουργίας του πραγματοποιείται με απόφαση του αρμόδιου για τον Τουρισμό Υπουργού ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.
8. Οι υπεύθυνοι για κάθε λιμάνι ναυτικοί πράκτορες, που εκδίδουν νομίμως εισιτήριο επιβατών των πάσης φύσεως πλοίων, υποχρεούνται να καταθέσουν στο οικείο λιμενικό ταμείο. εγγυητική επιστολή αναγνωρισμένης εμπορικής τράπεζας για την εγγύηση της καλής διαχείρισης και απόδοσης των λιμενικών τελών για τα εισιτήρια των επιβατών. Το ύψος της εγγυητικής επιστολής, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής της παρούσας παραγράφου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.
9. Ανεξάρτητα από τις κυρώσεις της παραγράφου 7, σε κάθε περίπτωση μη είσπραξης ή καθυστέρησης απόδοσης των εισπραχθέντων λιμενικών τελών από τις παραπάνω επιχειρήσεις, οι κατά τόπους λιμενικές αρχές, μετά από αίτηση του δημόσιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα απαγορεύουν τον απόπλου των πλοίων για τα οποία υπάρχει η υποχρέωση απόδοσης των οφειλομένων τελών
10. Ορίζεται αμοιβή των επιφορτισμένων για την είσπραξη του τέλους αυτού ναυτικών πρακτορείων και

λοιπών επιχειρήσεων ποσοστού 5% στο εισπραττόμενο κατά περίπτωση ποσό το οποίο θα παρακρατείται από τα δικαιούμενα, κατά την απόδοση του στο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα

11. Κατεξάιρηση της διάταξης της παρ. 4 του παρόντος άρθρου, το τέλος της παρ. 1 δύναται να εισπράττεται απευθείας από τα όργανο του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα ή από τρίτους στους οποίους έχει ανατεθεί η είσπραξη, με απόφαση του συλλογικού οργάνου διοίκησης τους. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζεται η διαδικασία είσπραξης και απόδοσης του τέλους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.
12. Ταχυδρομικά ή τραπεζικά έξοδα απόδοσης των υπέρ λιμενικών ταμείων δικαιωμάτων, που εισπράττονται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις από λιμενικές αρχές στην έδρα των οποίων δεν υπάρχει κατάσταση Τράπεζας της Ελλάδος, βαρύνουν το οικείο λιμενικό ταμείο
13. Οι προμήθειες και πάσης φύσεως νόμιμα δικαιώματα που παρακρατούνται από τις τράπεζες και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς κατά την εξόφληση των επιταγών που εκδίδονται από τα λιμενικά ταμεία βαρύνουν αυτά
14. Από τα σύμφωνα με τις παραγράφους 2Α, 2Β, 2Γ και 2Δ του παρόντος άρθρου εισπραττόμενα δικαιώματα υπέρ των λιμενικών ταμείων ποσοστό 2% αποδίδεται στο Μετοχικό Ταμείο Ναυτικού (Μ.Τ.Ν.), για τις υπηρεσίες ασφαλούς διακίνησης που παρέχουν οι λιμενικές αρχές στο επιβατικό κοινό.
15. Επίσης ορίζεται ποσοστό κράτησης 2% ως έσοδο υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Ναυτικού στα παρακάτω τέλη και δικαιώματα που βεβαιώνονται ή εισπράττονται από τις λιμενικές αρχές σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις:
 - α. από το πάσης φύσεως τέλη και δικαιώματα προσόρμισης-παραβολής- πρυμνοδέτησης ελλιμενισμού και παροπλισμού των πλοίων για το λιμενικά ταμεία της χώρας,
 - β. από τις εισπράξεις των φαρικών τελών
16. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι διαδικασίες είσπραξης και απόδοσης του προβλεπόμενου στις παραγράφους 14 και 15 ποσοστού 2% στο δικαιούμενο Μετοχικό Ταμείο Ναυτικού, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια
17. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύνανται να καθορίζονται για ειδικές κατηγορίες πλοίων απαλλαγές ή μειώσεις για τα κάθε φύσης λιμενικά και φαρικά τέλη που επιβάλλονται στα πλοία, επιβάτες - οχήματα ή φορτία στους λιμένες της χώρας σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά
18. Για την εκτέλεση και συντήρηση των λιμενικών έργων της παρ. 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται η σύναψη δανείων από τα λιμενικά ταμεία με εγγύηση των παραπάνω εσόδων, καθώς και η διάθεση άλλων διαθέσιμων κεφαλαίων τους, ύστερα από έγκριση του ΥΕΝ.
19. Οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος άρθρου και των αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση του τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών η με χρηματική ποινή μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές ή και με τις δύο ποινές.
20. Για τη χωροθέτηση και δημιουργία των λιμένων εθνικής και περιφερειακής σημασίας του ν. 2218/1994 και των σχετικών λιμενικών έργων στη χώρα από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, καθώς και για τις πάσης μορφής παραχωρήσεις στους χώρους αυτών και στις λιμενικές εγκαταστάσεις που ήδη υπάρχουν, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του ΥΕΝ στο πλαίσιο της ασκούμενης από αυτό ενιαίας ναυτιλιακής και λιμενικής πολιτικής της χώρας, καθώς και για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας της ναυσιπλοίας.
21. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται οι διατάξεις του ν.δ. 3675/1958, του άρθρου 34 του ν.δ. 4544/1966 και των άρθρων 2 και 3 του ν.δ. 158/1969, καθώς και κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη

νόμου.

22. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από τη δημοσίευσή του

Άρθρο Άρθρο11

1. Στο τακτικό πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, που προβλέπεται από το άρθρο 25 παρ. 2 του ν. 1481/1984, καθώς και στο πολιτικό προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που αμείβεται με βάση τις διατάξεις του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α) του ίδιου Υπουργείου, χορηγείται από 1.1.1996 μηνιαία ειδική αποζημίωση, ως κίνητρο παραγωγικότητας, η οποία ορίζεται σε είκοσι τέσσερις χιλιάδες (24.000) δρχ. για τους υπαλλήλους κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ, σε είκοσι μία χιλιάδες (21.000) δρχ. για τους υπαλλήλους κατηγορίας ΔΕ και σε δεκαοκτώ χιλιάδες (18.000) δρχ. για τους υπαλλήλους ΥΕ. Η ειδική αυτή αποζημίωση υπόκειται στις κρατήσεις υπέρ φόρου εισοδήματος και νοσοκομειακής περίθαλψης και δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της Α.7.Α. και των επιδομάτων, εορτών και άδειας.
2. Η ειδική αποζημίωση της προηγούμενης παραγράφου δεν χορηγείται στους υπαλλήλους που αποσπώνται σε υπηρεσίες άλλων υπουργείων

Άρθρο Άρθρο12

1. Οι διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 2198/1994 (ΦΕΚ 43 Α) έχουν ανάλογη εφαρμογή και σε αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις οποιασδήποτε βαθμίδας, εφόσον εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, υποβάλουν αρχική ή συμπληρωματική δήλωση για την καταβολή των στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου αναφερόμενων φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου για εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και το ημερολογιακό έτος 1994, καθώς και αρχικές ή συμπληρωματικές δηλώσεις για την καταβολή φόρων, τελών ή εισφορών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, για τους οποίους η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 1995. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού δόσεις ορίζονται σε είκοσι τέσσερις (24). Το ποσό της κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών.
2. Η μη εμπρόθεσμη πληρωμή δύο (2) συνεχών μηνιαίων δόσεων έχει ως συνέπεια την απώλεια του δικαιώματος που παρέχεται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία προβαίνει σε έλεγχο και βεβαίωση των φόρων και τελών που δεν αποδόθηκαν με τις φορολογικές προσαυξήσεις και πρόστιμα που αναλογούν σε αυτούς. Ποσά που τυχόν έχουν εισπραχθεί με τις διστάξεις της παραπάνω ρύθμισης δεν επιστρέφονται αλλά συμψηφίζονται στη νέα βεβαίωση.

Αθήνα, 1996-05-27

Υπογράφοντες:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΑΠ.-ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ